

Miért nem szavazok az ellenzékre?

2018 április 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

Íme a lista:

Néhány nappal az aktuális parlamenti választások előtt érdemes félretenni az amúgy is érdemtelenül túlárazott politikai indulatokat és egyszerre kitartani a józan ész diktálta szempontok mellett. Ez akkor is így van, ha az ember elégedetlen, a jó döntéseket nem lehet ökölbe szorított kézzel meghozni.

Minden politikai ciklusnak megvannak a maga győztesei és vesztesei. Vannak, akik úgy érzik, hogy a lezajlott változások kedvezően befolyásolták az életüket, mások csalódottak, többet vártak. Ez az élet rendje. Nincs olyan politikai erő, csodakormány, aki ki tudná vonni magát alóla. A politika nem tud mindannyiunk kedvére tenni, nem is ez a dolga.

Ha így van, miért nem szavazok az ellenzékre?

Ennek a jelen történelmi szituációban józan, racionális okai vannak. Vegyük őket sorra.

1.

Az első ok a káosz. Abban mindenki véleménye megegyezik (kivéve talán az MSZP-DK korábbi miniszterelnökét, de az külön politikaelméleti kategória), hogy a kiszámíthatóság és a rend jót tesz az országnak, ellenben a káosz, a politikai instabilitás káros.

Nos, jelenleg nincs olyan domináns ellenzéki erő, aki önállóan kormányképes lenne, ami nem is akkora tragédia, de olyan erő sincs, amely egy potenciális ellenzéki koalícióban el tudna fogadtatni a többiekkel (urambocsá, ki tudna kényszeríteni) egy közös irányt.

Mivel nincs versenyképes ellenzéki kormányfőjelölt, a négy induló közül nagy eséllyel egyik mögé sem állna be önként a másik három – ami külső, azaz pártokon kívüli jelölt bevonását eredményezné, amennyiben egy ilyen név körül egyáltalán kialakulhat megegyezés az amúgy politikailag ellenérdekelte felek között.

E forgatókönyv egy gyenge (inkább köztársasági elnökhöz hasonló) miniszterelnököt és ingatag kormányt jelent. Egyszerre azért, mert a miniszterelnök mögött nem lesz sem érdemi, önálló politikai akarat, sem szavazóbázis. A legkisebb válsághelyzet elsőprí az útból. Mindenkivel folyamatos érdekegyeztetésben lesz, csak akkor léphet bármit, ha megszerezte minden koalíciós partner beleegyezését, egyben engedve az egyes résztvevők zsarolásának és önérdék nyomásának.

Kétségtelen, hogy vannak olyan történelmi szituációk, amikor egy ország megengedheti magának az instabil kormány és a politikai káosz luxusát. Ezek azonban nem azok az idők – sem gazdasági, sem külpolitikai értelemben.

2.

Horrorkoalíció. Nem példa nélküli a történelemben, hogy politikai ideológiák vonatkozásában szögesen ellentétes irányból érkező pártok alkossanak érdekköalíciót. Fontos hangsúlyozni az „érdek” kifejezést. Jelen helyzetben ugyanis szimpla taktikai, azaz érdekköalícióról van szó – ahogy azt maguk a szereplők is elismerik.

Mi a közös a nemrég még nemzeti radikális húrokat pengető Jobbik és a neoliberális DK, vagy az öreg, szocdem álmokat dédelgető MSZP között? Semmi. Pontosabban egyetlen dolog: a „csak ne Orbánt!” – ellenségem ellensége a barátom. Ami közös, az maga a tagadás gesztusa.

Ahogy az örökbecsű *popcorn*mozi, a „Micsoda n?” esetében nem az az érdekes, hogy Richard Gere elveszi-e Julia Robertset, hanem hogy mi lesz azután? Mi jön a boldogító igen után?

Jelen esetben a házassági horror. A bizarr koalíciós „együttműködés” pillanatok alatt csapna át dominanciaharcba, egymás lejáratásába és hülye kiszorítósdba. Egyszerre azért, mert az ellenzék körében ezt a csatát máig nem vívták meg eredményesen, nincs domináns erő – márpedig a politika ha tetszik, ha nem, erről szól. Ez egy kiszavazó show, nem egy hippikommuna.

3.

Gyurcsány Ferenc. Nos, ez nem igényel bonyolultabb kifejtést. Csak azzal kell tisztában lennünk, hogy a jelen történelmi helyzetben és a jelen erőviszonyai között egy ellenzéki koalíciós kormány nélküle nem tudna megalakulni. Pont.

4.

Kvóta és bevándorlás. Először is a kerítéssel a probléma nem oldódott meg, csak lelassult. Az Európai Unió nem tett le a kötelező kvóta (azaz kötelező betelepítés) elfogadtatásáról, ami az ő szemszögükből nézve teljesen észszerű, hiszen a franciák, a németek, a dánok, az olaszok, a svédek, a hollandok stb. ma már mind szabadulni szeretnének a fölös, integrálhatatlan és rendkívül költséges népvándorló tömegektől. Amit tudtak, hasznosították, a folyamatos utánpótlás azonban állandó belső politikai konfliktusokat okoz és félelmet kelt az elitben (mi van ha az AFD-hez hasonló antiestablishment erő kihúzzák alóluk a bársonyszéket).

A kötelező kvótát azonnal keresztülverik, ha a ma leginkább ellenálló magyar kormány meggyengül. Efelől ne legyenek kétségeink.

A hazai ellenzék (vagy köztük legalább egy erő) megtehetné volna azt, amit a német FDP, azaz kimondhatta volna, hogy fejet hajt a közvélemény (a választói többség) akarata előtt és beáll a kerítés ügye mellé, illetve fellép a kötelező kvóta ellen. Nem tette. Miért nem? Egyszerűen azért, mert külső pénzügyi és politikai támogatói nem ezt várják tőle, hanem „több együttműködést”, „több szolidaritást” a nemzetközi fronton – magyarul: az uniós megoldások tudomásulvételét akkor is, ha az a magyar közvélemény akaratával szemben áll.

Ilyen egyszerű. Nem lenne ez sem példa nélküli az unió történetében. Business as usual.

Lebontanák-e a kerítést? Nos, elég lenne csökkenteni a határvédelemre fordított költségvetést, elég lenne mérsékelni a határt ellenőrző katonai és rendőri erőket jelenlétét, a többi munkát elvégeznék maguk az illegális bevándorlók. Nem kellene hozzá bulldozerek, hogy pillanatok alatt visszatérjen az embercsempészet és a dróton átsurranás aranykora.

5.

Válságok a horizonton. Magyarország nem is olyan rég szabadult ki a kettős gazdasági válság (világgazdasági és adósságválság) szorításából, nehezen, de megindult egy felfelé ívelő gazdasági pályán. Eközben utolérte Európát a népvándorlás okozta újabb válsághullám. A józan ész erőse, döntésképes vezetői irányába mutat. Nem azért mert nagy a személyi kultusz iránti kereslet itt az exkommunista végeken, nem azért mert „pásztor kell a birkáknak”, nem azért mert ezt kívánja a történelem által sanyargatott magyar „néplelek”.

Hanem mert ez a legokosabb, amit tehetünk, ha meg kell védeni valamit, ami mindannyiunknak fontos. Márpedig nem sok túlzás van abban, hogy országhatáraink, kultúránk, életformánk, gazdasági érdekeink védelmével kapcsolatban a választói többség egyszerűen egyetért.

Az ellenzék nem kínál erre a keresletre semmilyen kézzelfogható megoldást. Pedig kínálhatna. Mégsem teszi.

Nos, ezért nem szavazok az ellenzékre április 8-án.

H.I - www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>.

illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lajk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
